

کوچکترین مدرسه دنیا به وسعت دل تمام جهانیان

زیاد اهل بازی با کلمات نیستم اما قدر «کلمه» را می دانم. می گویم: مهم تر از اینکه جهان امروز من و مدرسه ام را می شناسد این است که می دانم یک روستا دعا در زندگی به کمک ام خواهد آمد. خدا یا چه هدیه ای بالاتر از این ...

این هفته گزارش شهرستان را به کوچکترین مدرسه دنیا و یک معلم نمونه اختصاص داده ایم. عبدالمحمد شعرانی سر باز معلمی است که از نامه های رسیده از سرتاسر دنیا حرف می زند. از مهر بانی مردم دنیا به مدرسه کالو؛ از یک دلار که توسط یک ناشناس (!) از سان دیاگو آمریکا برایش فرستاده و حتی از یک عینک آفتابی که خانمی از آمریکا فرستاده و در نامه اش چنین نوشته بود: «در یوتیوب دیدم که با موتور به مدرسه رفت و آمد می کنید، گفتم در آفتاب گرم جنوب عینک آفتابی که همراه این نامه است شاید برایتان مفید واقع شود...» بهتر است زودتر به اصل گزارش بپردازیم...

مهدی کلاس اول و حمیده کلاس پنجم به چه چیزی علاقه دارند و چه بازیگوشی هایی می کنند.

این مدرسه که کوچک ترین مدرسه دنیا لقب گرفته، توجه رسانه های جهان را به خود جلب کرده است و به همت شعرانی اکنون امکاناتی از سوی مسئولان ذیربط در ایران به آن مدرسه و روستای کالو (از جمله آب لوله کشی، رایانه، کتابخانه و میز و نیمکت) اختصاص پیدا کرده است. از طریق همین وبلاگ بود که ایرانیان و حتی سازمان یونسکو، با این مدرسه آشنا شده اند. مدیر آموزش و پرورش منطقه رایانه خودش را برای این مدرسه فرستاده است و ایرانیانی از آمریکا برای این مدرسه هدیه فرستاده اند، و حتی یک مدرس ایرانی در آلمان نوشته های او را به زبان آلمانی برای کلاسش ترجمه می کند.

عبدالمحمد شعرانی از معدود معلم هایی است که زیر و بم زندگی همه دانش آموزان مدرسه اش را می داند. عبدالمحمد شعرانی معلم، مدیر، ناظم و خلاصه همه کاره کوچکترین مدرسه ایران است؛ مدرسه ای که سر جمع ۴ تا دانش آموز بیشتر ندارد؛ ۲ تا دختر و ۲ تا پسر.

در این روستا کارمندان ماهگیری است و زندگی شان وابسته به دریا، خانه های شان نیز نزدیک به دریا و تنها مدرسه شان ۱۰ متری لب دریا است. درس خواندنشان هم رابطه مستقیم با دریا دارد و دریا از پنجره کوچک کلاس شان پیدا است.

از آنجا که فامیلی همه بچه های کلاس زارعی است! معلمشان هم آنها را با نام کوچکشان صدا می کند. بچه ها مدرسه را دوست دارند، در حقیقت خیلی به آن احساس تعلق می کنند شاید چون اینجا درست مثل خانه خودشان است. کار

کم این مدرسه معرفی شد و در حال حاضر بسیاری از ایرانیان داخل و خارج کشور برای مدرسه ماهدایی می فرستند و این اقدام برای نهادهای بین المللی هم جالب بوده است اما تنها چیزی که سعی کردم از این مدرسه در وبلاگ خودم ننویسم فقر و محرومیت روستا بوده و همین موضوع باعث شد که اتفاقات این مدرسه و وبلاگ من مورد توجه بسیاری از مردم قرار گیرد. باره اندازی وبلاگ، همه از اتفاقاتی که در مدرسه کوچک کالو رخ می دهد مطلع می شوند و همه می دانند که حسین کلاس چهارم، پریسا کلاس دوم،

روستای جمال آباد کالو در ۱۴۰ کیلومتری مرکز استان بوشهر از توابع شهرستان دیراست و کوچکترین مدرسه جهان دوره ابتدایی را در خود جای داده است. این روستا دارای ۳۵ نفر جمعیت و ۷ خانوار است. اما نکته جالب توجه درباره این روستا این است که این روستا تنها ۴ دانش آموز ابتدایی دارد و سر باز معلم کوچکترین مدرسه دنیا نیز باره اندازی وبلاگ شخصی خود، اتفاقات این مدرسه را به کل جهان ارسال می کند.

عبدالمحمد شعرانی سر باز معلم روستا می گوید: روز اول وقتی به عنوان سر باز معلم برای تدریس به روستای جمال آباد کالو اعزام شدم فکر نمی کردم حتی مدرسه ای در این روستا باشد. روز اول مهر به همراه معلم راهنما به این روستا رفتم و کتاب های دانش آموزان را فراهم کردم. ابتدا که از مدرسه خبری نبود و از یک حسینی در این روستا به عنوان مدرسه استفاده می شد ولی آموزش و پرورش منطقه بر دخون یک خانه در این روستا خریده بود که آن را به مدرسه تبدیل کند. با کمک معلم راهنما و بچه ها و مردم اهالی روستا میز و نیمکت ها را در خانه قرار دادیم، خانه ای

که متعلق به یک صیاد بود و پر از وسایل صیادی، و پس از مرتب کردن خانه آن را به مدرسه روستا تبدیل کردیم.

این معلم فداکار با استفاده از وبلاگ شخصی خود اتفاقات روزانه مدرسه جمال آباد کالو را به اطلاع همه می رساند و به گفته خودش بسیاری از مردم ایران و جهان از این وبلاگ استقبال کرده اند.

شعرانی می گوید: من اتفاقات مدرسه را از اول مهر در وبلاگ شخصی خودم (dayyertashbad.blogfa.com) نوشتم که با استقبال چشمگیری روبرو و کم

